

NEM IGAZSÁG!

Miért Emil volt az egyetlen, aki segített?

Írta: **Gretchen Picklesimer Kinney**
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet Nigériában játszódott.

Emil olyan gyorsan futott, ahogy csak bírt. A szíve hevesen vert. Minden lépése porfelhőket vert. Kinyújtotta a karját. Már olyan közel volt!

„Te vagy a fogó!” – kiáltotta Emil, amikor a karjánál elkapta a bátyját, Áront.

„Emil! Áron! – szólt ki Anya a házból. – Ideje bejönni. Még mindig sok a tennivalónk.”

„Jövünk, Anya!” – felelte Emil. Áronnal bementek a házba.

Ma volt a húguk, Johanna születésnapja. Vendégeket vártak a szülinapi vacsorára. És rengeteg tennivalójuk volt!

Emil segített Anyának elkészíteni Johannát tortáját. Szeretett segíteni a főzésben és sütésben.

Különösen akkor, amikor tortát készítettek.

Emil a bátyjára és a húgára nézett. Áron keményen dolgozott a ház kitakarításán. De Johanna egyáltalán nem segített. Egy könyvet olvasott.

„Johanna miért nem segít?” – kérdezte Emil, miközben a torta tésztaját kavarta.

„Ma van a születésnapja – felelte Anya. – Ma minden feladatát el

fogjuk végezni helyette.”

„De ez nem igazság! Johanna nem segítene nekem, ha az én születésnapom lenne.” Emil egy kicsit dühösnek érezte magát. Gyorsabban kezdett kevergetni, a tészta cseppjei az arcára fröccsentek.

Aztán elvigyorodott. Támadt egy ötlete. Megígérteti Johannával, hogy segíteni fog az ő születésnapján. Ha nem ígéri meg, akkor Emil sem fog segíteni ma! Így lenne igazságos.

Elmondta Anyának a tervét, aki nem tűnt túl boldognak.

„Ne felejtse el átgondolni, hogy mit tenne Jézus” – mondta.

Emil Jézusra gondolt. Jézus segített másoknak, de semmit nem várt cserébe. Emil tudta, hogy Jézus azt akarja, hogy másokat szolgáljon, ahogy Ő is tette.

„Szerintem Jézus azt szeretné, ha segítenék Johannának anélkül, hogy bármit is megígértetnék

vele” – mondta Anyának.

„Igen, én is azt hiszem” – válaszolta Anya. Segített Emilnek beleönteni a tésztát a tortaformába.

Anya betette a tortát a sütőbe. Aztán Emil segített Anyának húsos pitét készíteni vacsorára. Izgatottan várta, hogy megkóstolhassa.

Emil látta, hogy Áron abbahagyta a takarítást. Johannával játszott.

Emil ismét dühös lett. Miért ő az egyetlen, aki segít? Talán két szeletet is érdemelne a pitéből. Johannának és Áronnak pedig nem járna egy sem! Így lenne igazságos.

Emil azonban ismét Jézusra gondolt. *Jézus azt szeretné, hogy mindegyikünk kapjon egy szeletet* – gondolta.

Emil segített Anyának befejezni a vacsorát. Még az asztalt is segített megteríteni, anélkül, hogy megkérték volna erre. Sokkal boldogabbnak érezte magát. Tudta, hogy a Szentlélek azt mondja neki,

hogy helyes döntést hozott.

Amikor leültek enni, egy születésnapi dalt énekeltek Johannának. Emil olyan hangosan énekelt, ahogy csak tudott.

Anya felvágta a pitét, Emil pedig gyorsan a tál felé nyúlt, hogy vegyen belőle. De aztán megállt.

„Legyen a tiéd az első szelet – mondta Johannának. – Boldog szülinapot!” ●

